

Frelse som fuldendelse

”Selv om mennesket ikke havde syndet, ville Jesus alligevel være kommet til verden.”

Denne tanke hos kirkefædre virker umiddelbart fremmed for luthersk teologi. For kom Jesus ikke netop for syndens skyld og for at frelse mennesket fra synd, død og dom? Og hvis ikke på grund af syndefaldet, hvorfor skulle Gud så sende Jesus til verden?

Kirkefædre understreger, at Jesus Kristus og hans gerning er fundamentet for menneskets frelse og udfolder videre, hvordan Kristus kom for at fuldende skaberværket. Han kom for at hele den brudthed, som lå i kim ved skabelsen, og som blev åbenbar ved syndefaldet. Han kom for at føre skabningen tilbage til den oprindelige hensigt, nemlig at leve i forening med Gud, i overensstemmelse med hans vilje.

At Jesus ville være kommet alligevel...

Flytter fokus fra dommen til livet. Det udfordrer en snæver forståelse af frelse som syndernes forladelse. Det udfordrer den juridiske opfattelse, hvor man lægger vægt på frelse som frikendelse fra dom.

At Jesus ville være kommet alligevel...

Flytter fokus fra synden til gudsbilledet. Det indebærer en anerkendelse af skaberværket, når man tager udgangspunkt i skabelsen frem for menneskets faldne tilstand.

At Jesus ville være kommet alligevel...

Flytter fokus fra noget punktuelt til noget dynamisk. Det inspirerer til at tænke frelse som helliggørelse, en fremadskridende proces mod den fuldkommenhed, som Jesus fordrer.

Jesus kom for livets skyld, for at udfri menneskeheden fra mørkets magt og føre os ud til et liv i frihed.

Frelse kan ses som soning eller heling af det brudte forhold mellem Gud og menneskeheden. Heling af den indre splittelse i mennesket. Heling i forhold til andre mennesker og naturen, så vi tjener og elsker i stedet for at begære og udnytte til egen fordel.

Med fokus på genoprettelse bliver frelsen livsnær og åbner for overvejelser om forholdet mellem helliggørelse og selvudvikling. Det bliver tema for næste klumme.